**Rok XXVI.** **Nr. 2.**

# DZIENNIK URZĘDOWY

## DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 10 lutego 1922.

TREŚĆ



# Ustawa

### z dnia 10 stycznia 1922 roku o dodatku za studja wyższe dla urzędników państwowych.

Ogłoszona w Nr. 4 Dziennika ustaw Rzpltej z dnia 21 stycznia 1922, poz. 17.

Art. 1. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, dodatek za studja wyższe, przyznany urzędnikom państwowym, pracownikom kolei państwowych, funkcjonarjuszom policji państwowej, profesorom szkół akademickich, nauczycielom i dyrektorom państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorom szkół, nauczycielom w średnich szkołach zawodowych oraz dyrektorom szkół zawodowych, na zasadzie ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429, 430, 431, 432, 433 i 435) zmieniać się będzie w stosunku, w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik dodatku drożyźnianego dla miejscowości klasy pierwszej do mnożnika 150 (stupięćdziesięciu).

Art. 2. Dodatek za studja wyższe, przyznany nauczycielom i dyrektorom państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorom szkół, nauczycielom

w średnich szkołach zawodowych jakoteż dyrektorom szkół zawodowych oblicza się na podstawie płacy zasadniczej tego stopnia służbowego, wedle którego otrzymują powyżsi pracownicy dodatek drożyźniany.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrami Kolei Żelaznych; Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, o ile chodzi o byłą dzielnicę pruską—Ministrowi b Dzielnicy Pruskiej.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 r.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *A. Ponikowski*
Minister Skarbu: *Michalski*
Minister Kolei Żelaznych: *Sikorski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *St Downarowicz*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego *A. Ponikowski*
Minister b. Dzielnicy Pruskiej: *Wybicki.*

---

L. 182/pr.

# O k ó l n i k

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych, Rady szkolnej miejskiej we Lwowie oraz do Dyrekcyj (Zarządów) szkół wszelkiej kategorji podległych K. O. S. L. w sprawie Czerwonego Krzyża Młodzieży.**

W styczniu b. r. rozpoczęła działalność Komisja lwowskich Kół Czerwonego Krzyża Młodzieży. Celem skierowania akcji podjętej na praktyczne tory oraz rozszerzenia organizacji na inne miejscowości lwowskiego Okręgu podaje Kuratorjum O. S. L. następujące informacje i polecenia.

Jednem z najważniejszych zadań wychowania młodzieży jest rozbudzenie czynnej miłości bliźniego Dziatwa szkolna daje dowody wielkiej ofiarności na cele narodowe i humanitarne, ofiarność ta jednak wyraża się przeważnie tylko udziałem w najrozmaitszych składkach w formie datków pieniężnych, mnogość zaś i różnorodność a częstokroć dorywczość i przypadkowość a nawet rozbieżność zbierania składek odejmuje tej akcji humanitarnej cechę bezpośredniej pracy dziecka

dla celów bliskich, dla niego zrozumiałych Nie lekceważąc bynajmniej znaczenia ofiarności na cele dalsze, ogólnonarodowe lub ogólnoludzkie, przyznać musi każdy obserwator życia szkolnego, że kulturę uspołecznienia młodzieży uprawiać trzeba systematycznem urabianiem instynktów społecznych w sferze bezpośrednich żywych zainteresowań dziatwy, w zetknięciu z rzeczywistością dla niej bliską, odczuciu jej dostępną i zrozumiałą. Najłatwiejszą stosunkowo i najtańszą metodą akcji humanitarnej, ale nie najwartościowszą, jest rzucenie datku pieniężnego kosztem kieszeni rodzicielskiej, czasem dla dogodzenia ambicji własnej lub próżności dziecka.

Czerwony Krzyż Młodzieży otwiera pole dla bardziej wartościowej i głębszej w znaczeniu wpływu wychowawczego pracy w kierunku realizowania idei samarytańskiej. Bezpośrednie życie szkolne, stosunki koleżańskie, otaczające szkołę życie wioski lub miasteczka z jego objawami niedoli i nędzy, powinny się stać terenem działalności humanitarnej w ramach dostępnych dla dziatwy szkolnej, dając jej odczuciu żywe ciepło rzeczywistości, bliższej od celów dalekich, niejednokrotnie dla umysłu dziecka zbyt abstrakcyjnych. Młodzież może obserwować realne wyniki swoich zabiegów, naocznie oglądać owoce swej pracy, a przez to zyskiwać pobudkę do pracy dalszej. Udział w składkach pieniężnych ogólnych, jakkolwiek doniosły pod względem wychowawczym, którego nie należy zatem odrzucać, zwyczajnie nie daje tej żywej radości tworzenia dobra w bezpośredniej bliskości ofiarodawców.

Organizacja szlachetnej a dyskretnej pomocy dla potrzebujących jej uczniów, czy uczenic tej samej szkoły, a w dalszem nieco promieniu niesienie pomocy instytucjom humanitarnym istniejącym w danej miejscowości (dom sierót, ochronka, szpitalik, bursa, przytułek, komitet pomocy dla inwalidów wojennych, dla repatrjantów, komitet opieki nad grobami poległych żołnierzy i t. d.), powinny się stać tym bliskim terenem pracy i działalności młodzieży z inicjatywy i pod czujną opieką nauczycielstwa. Rozumie się, że niema mowy tutaj o takich zabiegach, do których młodzież nie jest przygotowaną, któreby narażały jej zdrowie, jak n. p. pielęgnowanie chorych, lub odrywały ją od właściwych zadań pracy szkolnej. Możliwem i nietrudnem jest obmyślenie najrozmaitszych sposobów niesienia pomocy osobom poszczególnym lub instytucjom humanitarnym, niekoniecznie tylko w formie samych składek pieniężnych, chociaż i tej formy pomocy nie należy wykluczać. Opiekunkom i opiekunom klasowym (wychowawczyniom i wychowawcom)

nadarza się tutaj sposobność znakomita do rozwinięcia własnej pomysłowości. Trzeba poddawać młodzieży pomysły, rozbudzać w niej inicjatywę, rozwijać talenta organizatorskie, budzić szlachetną ambicję i rywalizację klas w kierunku stwarzania dzieł dobrych, przyczem kształcić należy delikatność uczuć i poszanowanie godności ludzkiej, a równocześnie zapobiegać przykrym objawom kultury żebractwa. Niełatwą jest rzeczą uchronić pracę samarytańską przed nadużyciami ze strony żywiołów natrętnych, nie zasługujących na pomoc a domagających się jej natarczywie.

Niebrak już przykładów praktycznych owocnej pracy młodzieży tam, gdzie organizacja Kół Czerwonego Krzyża Młodzieży rozwinęła się dodatnio. Niektóre szkoły utrzymują własnym kosztem sieroty w zakładach wychowawczych. Takie dziecko sieroce jest jak gdyby wychowankiem utrzymującej je szkoły, której młodzież interesuje się jego losem jako zbiorowy opiekun (ka) sieroty. Inne szkoły zaopatrują repatrjantów w ciepłe odzienie, sporządzane z materjałów dostarczanych przez Towarzystwo Czerwonego Krzyża, zajmują się losem upatrzonego inwalidy wojskowego, opiekują się pewną ochronką lub dbają o potrzeby szpitalika dziecięcego, mają staranie o groby poległych bohaterów i t. p.

Hasło: „dzieci dla dzieci“ najbardziej pociąga młodociane serca. Dostarczanie zabawek, książek i przyborów szkolnych dla sierót wojennych, urządzanie choinki dla dziatwy w ochronkach i szpitalikach, wysyłanie wybranych sierót kosztem szkoły na kolonje wakacyjne lub nad morze dla kuracji — oto inne przykłady pomysłowości samej młodzieży i umiejętnej działalności jej wychowawców.

Morze niedoli ludzkiej roztacza się dokoła nas jako skutek straszliwej wojny światowej. Widzi ją i odczuwa wielu, ale mało jest takich, co umieją przekuć współczucie w czyn realny. Brakuje nam umiejętności organizowania pomocy skutecznej. I oto doniosła rola wychowawców młodzieży: rozwijać w niej samorzutną inicjatywę, uczyć solidarności w umiejętnem zespoleniu wysiłków, a przez to osiągać cele zamierzone, choćby w skromnym zakresie. Musimy rozwijać w szkole czynną miłość bliźniego i tym sposobem przez młodzież wpływać wychowawczo na starsze społeczeństwo.

Drugiem, również doniosłem zadaniem Kół Czerwonego Krzyża Młodzieży jest troska czynna o zdrowotność młodego pokolenia i propaganda zasad higjeny przez szkołę w szerokich warstwach społeczeństwa. Kultura czystości w szkole zyska wiele na tem, jeśli i na tem

polu młodzież będzie miała możność okazać swoją inicjatywę i pomysłowość w ramach własnej organizacji Kół Czerwonego Krzyża. W niektórych szkołach starania te wydały już pocieszające wyniki. Tu i ówdzie postarały się Koła we własnym zarządzie o umywalnie klasowe, dostarczają ręczników, mydła i szczotek, zaopatrują szkołę w środki desinfekcyjne, czuwają nad czystością i higjeną zarówno ciała i odzieży, jak mieszkań uczniów i ubikacyj szkolnych, sporządzają afisze dla propagandy zasad higjenicznych, ilustrują wywieszane po salach szkolnych przykazania higjeniczne, dostarczają takich napisów i ilustrowanych sentencyj Stacjom rozdzielczym Komitetów amerykańskich, rozpowszechniają w domach prywatnych zasady i wskazania higjeniczne, sporządzają w warsztatach szkolnych rogóżki i wycieraczki, zestawiają apteczki szkolne i kolekcje środków pomocniczych (ratunkowych) w nagłych wypadkach Tam, gdzie wprowadzono instytucję lekarzy szkolnych, Koła Czerwonego Krzyża Młodzieży służą ochotną pomocą lekarzowi w zakresie przez niego wyznaczonym.

Ożywia tę pracę wprowadzony w wielu szkołach zwyczaj wymiany korespondencyj między młodzieżą różnych zakładów naukowych w Polsce i zagranicą. Koła Czerwonego Krzyża Młodzieży w różnych miejscowościach informują się wzajemnie o swoich pracach, przesyłają sobie opisy, fotografje i rysunki własne Nawiązują się nici porozumienia w sprawach idei samarytańskiej; pobudza to inicjatywę i rozszerza widnokręgi młodzieży. Nie bez znaczenia dla samej nauki szkolnej i wychowania jest taka wymiana myśli między młodzieżą różnych dzielnic Państwa i krajów zagranicznych.

Działalność Czerwonego Krzyża Młodzieży w obydwu kierunkach powyżej wskazanych: samarytańskim i higjenicznym jest działaniem realnie patrjotycznem, gdyż przyczynia się do ratowania istnień ludzkich przed zagładą fizyczną lub moralną, podnosi i uszlachetnia kulturę społeczną, wszczepia zasady zdrowotności a temi sposobami potęguje żywotność, siłę i tężyznę narodu. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego nie wątpi, że niniejsza odezwa znajdzie zrozumienie wśród patrjotycznego nauczycielstwa szkół wszelkich kategoryj.

Poleca się Dyrekcjom (Zarządom) szkół, aby sprawę tę uczyniły przedmiotem obrad Rady Pedagogicznej na osobnem jej posiedzeniu, lub też konferencji wychowawców (opiekunek) klasowych. W miarę możności należy zorganizować jak najrychlej klasowe kółka Czerwonego Krzyża Młodzieży, związać je następnie — gdzie warunki na to

pozwolą — w jedno wspólne Koło szkolne w każdym zakładzie naukowym i obmyśleć odpowiadające warunkom miejscowym sposoby tymczasowej organizacji zarządu Kół klasowych, względnie Koła szkolnego pod opieką nauczycieli Ta organizacja obowiązywać będzie aż do czasu, kiedy Komisja Lwowska ustali w porozumieniu z Zarządem okręgowym Towarzystwa Czerwonego Krzyża szczegółowe postanowienia, dotyczące Kół młodzieży.

W Kołach tych będzie można zarazem skupić i racjonalnie w pewien system ująć akcję zbierania najrozmaitszych składek, tak często rozbieżną dzisiaj, dorywczą i rozprószoną. Przedewszystkiem będzie to obowiązkiem wychowawców (opiekunów) klasowych zająć się bezzwłocznie jak najenergiczniej urzeczywistnieniem poruszonych tutaj myśli. Dyrekcje zaś dołożą wszelkich starań, aby wychowawcy (wychowawczynie) wywiązali się z tego zadania z pełnem poczuciem ważności powierzonych im obowiązków.

PP. Inspektorzy szkolni zechcą jak najusilniej zachęcać nauczycielstwo szkół powszechnych do rozwinięcia działalności w kierunku wskazanym a sami rozwijać inicjatywę, poddawać pomysły realizacji podjętych zamierzeń i czuwać nad ich wykonaniem.

Kuratorjum nie tai, że do wydania niniejszych zarządzeń przyczyniły się naoczne obrazy straszliwej, nieopisanej nędzy, w jakiej znalazły się wśród ciężkiej zimy masy repatrjantów, inwalidów i sierót wojennych, wobec której społeczeństwo poza wysiłkami nielicznych jednostek stanęło bezradne a często obojętne, »z bawełną w uszach od ludzkiego jęku«. Szkoła musi wpajać w swych wychowanków szczytną zasadę chrześcijańską: »res sacra miser«, powinna uczyć, jak w czyn ją wprowadzać.

We Lwowie dnia 28 stycznia 1922.

Kurator
*Sobiński* w. r.

---

L. 58/III.

# O k ó l n i k

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w sprawie wynagrodzeń nauczycieli szkół dokształcających przemysłowych i handlowych.**

W związku z pismem Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 28 grudnia 1921 L. 34843/II, którem zawiadomiono Wydziały

zarządzające szkołami dokształcającemi przemysłowemi i handlowemi o telegraficznem zarządzeniu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 grudnia 1921 Nr. 8694/D. III w powyższej sprawie, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego oznajmia Wydziałom szkolnym, że wymienione Ministerstwo postanowieniem z dnia 30 grudnia 1921 Nr. 8431/D. III. ustaliło aż do dalszego zarządzenia z ważnością od dnia 1 stycznia 1922 następujące normy wynagradzania nauczycieli w tych szkołach:

1. dla nauczycieli wyżej kwalifikowanych (ukończone Kursy zawodowe nauczycielskie i t. p.) w II klasie miejscowości 400 Mk. w III klasie 380 Mk, w IV klasie 360 Mk za jedną godzinę nauki;

2. dla innych nauczycieli w II klasie miejscowości 340 Mk, w III klasie 320 Mk, w IV klasie 300 Mk za jedną godzinę nauki;

3 dla nauczycieli przedmiotów zawodowych, którzy posiadają wyższe wykształcenie zawodowe lub wybitne uzdolnienie zawodowe w II klasie miejscowości 500 Mk, w III i IV klasie 450 Mk za jedną godzinę nauki;

4. za kierownictwo szkołą o 1, 2 lub 3 oddziałach (klasach) oraz za czynności kancelaryjne z tem związane, kierownik otrzymuje wynagrodzenie miesięczne w wysokości równej wynagrodzeniu nauczyciela wyżej kwalifikowanego za $1^1/_2$ krotną ilość godzin nauki w tygodniu (np. przy 8 godzinach tygodniowo za 12 godzin, przy 10 godzinach tygodniowo za 15 godzin i t. p.), a za każdy następny oddział (klasę) otrzymuje dodatek, równy wynagrodzeniu za 4 godziny nauki.

Wynagrodzenie będzie wypłacane z dołu za rzeczywisty czas nauki, o ile zaś nauka trwać będzie w ciągu całego normalnego roku szkolnego, za cały rok w tym samym stosunku.

Normy te jako odpowiadające wynagrodzeniu kontraktowych kwalifikowanych nauczycieli szkół państwowych, przyjęte zostały obecnie w całem Państwie dla szkół dokształcających, a ponieważ są one wielokrotnem powiększeniem norm dotychczasowych, Ministerstwo wyraża przekonanie, iż zachęcą nauczycieli szkół dokształcających w Małopolsce do usilnej pracy, zmierzającej zarówno do ilościowego rozwoju szkół, jakoteż do podniesienia poziomu nauczania, który w latach wojny obniżył się znacznie w tych szkołach.

Ministerstwo oznajmiło zarazem, że do czasu ustawowego uregulowania sprawy pokrywania kosztów utrzymania szkół dokształcających stanowczo musi się domagać, by gminy ściśle wypełniały przyjęte przez

siebie w tym względzie zobowiązania, chociażby w razie oporu miano odwołać się do ingerencji władz nadzorczych.

Zawiadamiając o tem, Kuratorjum O. S. L. poleca Wydziałom szkolnym obwieścić nowy wymiar wynagrodzeń Kierownictwom podległych szkół dokształcających z wezwaniem, by od 1 stycznia 1922 począwszy przy wypłatach należytości za udzielanie nauki i za kierownictwo, tudzież przy układaniu preliminarzy stosowały dokładnie podane wyżej normy wynagradzania.

We Lwowie dnia 11 stycznia 1922.

Kurator:
*Sobiński.*

---

# Ustawa

**z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych**

Ogłoszona w Dzienniku ustaw Rzpltej Nr. 92 z dnia 24 listopada 1921 poz. 676.

## CZĘŚĆ I.

## Rachunki.

**Art. 1.** Rachunki podlegają opłacie w ilości po 2 Mk. od każdego nawet niecałego tysiąca marek należności, wymienionej w rachunku.

**Art. 2.** Za rachunek (art. 1) uważa się w ustawie niniejszej pismo, które wystawca doręcza odbiorcy celem stwierdzenia należności za dostarczone rzeczy ruchome, wykonane prace lub usługi, albo też za innego rodzaju świadczenia.

Forma wystawienia pisma i sposób umieszczenia na niem nazwiska lub firmy wystawcy jest przytem bez znaczenia.

**Art 3.** Rachunki, wystawione zagranicą, podlegają opłacie (art. 1) wówczas, jeśli dotyczą przedmiotów, znajdujących się w kraju, lub jeśli przeznaczone są dla osób, mieszkających w kraju.

**Art. 4.** Duplikaty i odpisy rachunków podlegają tej samej opłacie co oryginały. Jeżeli oryginał został należycie ostemplowany, a uiszczenie opłaty zostało stwierdzone przez urząd skarbowy, to duplikaty i odpisy takiego rachunku podlegają opłacie w kwocie 100 marek od egzemplarza, jednak nie wyższej niż przypada od oryginału.

**Art. 5.** Nie podlegają opłacie rachunki wystawione:

1. na należność nie przewyższającą 500 Mk.;
2. przez urzędy i instytucje państwowe;

3. dla służbodawców przez osoby, które pozostają lub pozostawały w stosunku służbowym w sprawach, dotyczących tegoż stosunku;
4. przez aptekarzy, zamieszczone na oryginalnych receptach lub odpisach tychże, dołączonych do wydawanych lekarstw o ile dotyczą środków leczniczych, wymienionych w recepcie;
5. na należność, wynikającą ze stosunków wewnętrznych i między oddziałami jednego i tego samego przedsiębiorstwa.

**Art. 6.** Do uiszczenia opłaty od rachunku, wystawionego w kraju, obowiązany jest wystawca, opłatę zaś od odpisów rachunku ponosi odbiorca.

Odbiorca rachunku nieostemplowanego lub niedostatecznie ostemplowanego, winien jest przed upływem miesiąca, licząc od dnia następnego po otrzymaniu, zgłosić go pisemnie lub ustnie u najbliższego urzędu skarbowego pierwszej instancji. W razie niezgłoszenia w powyższym terminie odpowiada za uiszczenie opłaty solidarnie z wystawcą.

**Art. 7.** Opłata (art. 1) oblicza się od sumy należności, wymienionej w rachunku, przyczem z sumy tej nie wolno wyłączać kwot, otrzymanych przed wystawieniem rachunku na częściowe pokrycie należności.

Przy rachunkach, któremi stwierdzono należność za dostarczoną rzecz ruchomą, nie wolno ponadto wyłączać kwot, uiszczonych tytułem cła, lub innych danin publicznych, oraz kosztów przesyłki, ubezpieczenia lub opakowania, o ile nie zostały wyłożone przez komisjonera lub ekspedytora.

**Art. 8.** Opłatę od rachunku, wystawionego w kraju, uiszcza się przed doręczeniem go osobie, obowiązanej do zapłaty należności lub osobie, działającej w jej imieniu.

**Art. 9.** Do uiszczenia opłaty od rachunku, wystawionego zagranicą, obowiązani są solidarnie wystawca i odbiorca rachunku oraz osoba, przedstawiająca rachunek zagraniczny jako dowód sądowi, urzędowi lub instytucji państwowej.

**Art. 10.** Opłatę od rachunku zagranicznego należy uiścić najpóźniej dnia trzydziestego, licząc od dnia następnego po otrzymaniu rachunku.

## CZĘŚĆ II.

## Poświadczenia odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych.

**Art. 11.** Poświadczenia odbioru sum pieniężnych lub papierów wartościowych, wystawione na dowód, że dłużnik dopełnił zobowiązania, podlegają opłacie w ilości po 5 Mk. od każdego nawet niecałego tysiąca marek otrzymanej sumy lub wartości odebranych papierów.

Przepis ten nie dotyczy poświadczeń, określonych w art. 12.

**Art. 12.** Poświadczenia odbioru zakładów lombardowych, instytucyj kredytowych lub domów bankowych, wystawiane na dowód złożenia w tych instytucjach:

1. sum pieniężnych na rachunek przejściowy celem przekazania, albo jako wkład terminowy lub bezterminowy, albo jako wkład oszczędnościowy,

2. papierów wartościowych na zabezpieczenie rachunku bieżącego, na zastaw terminowy lub na przechowanie,
3. innych przedmiotów wartościowych na zastaw lub przechowanie podlegają opłacie przy sumie lub wartości do 5000 Mk. 1 Mk.
powyżej 5000 Mk. „ 50000 „ 10 „
„ 50000 „ „ 100000 „ 20 „
a od każdych dalszych, choćby tylko rozpoczętych 100.000 Mk. o 20 Mk. więcej.

Podstawę obliczenia opłaty stanowi: przy papierach wartościowych (punkt 2) ich wartość nominalna, zaś przy przedmiotach wartościowych (punkt 3) wartość, zadeklarowana przez deponenta, wyrażona w poświadczeniu.

**Art. 13.** Poświadczenia zwrotu wartości, wymienionych w art. 12, podlegają opłacie, przewidzianej w tymże artykule.

Jeśli jednak poświadczenie zwrotu umieszczone jest na dowodzie, stwierdzającym przyjęcie zgodnie z artykułem 12, to jest ono wolne od opłaty.

**Art. 14.** Nie podlegają opłacie w myśl niniejszej ustawy poświadczenia odbioru:

1. wydawane przez urzędy lub instytucje państwowe;
2. wystawione na sumy lub wartości, nie przewyższające 500 Mk.;
3. umieszczone w tekście tej umowy, której wykonanie stwierdzają;
4. dotyczące złożenia lub zwrotu kaucyj służbowych, albo kaucyj zabezpieczających należycie opłacone umowy;
5. dotyczące zwrotu uiszczonej sumy, która się nie należała;
6. wystawione dla służbodawcy przez osoby, które pozostają lub pozostawały w stosunku służbowym, oraz przez członków ich rodzin na kwoty, wypłacone im z tytułu stosunku służbowego;
7. wydawane przez związki samorządowe na wpłaconą daninę publiczną lub grzywnę;
8. wystawione na wynagrodzenia, otrzymane od państwa lub związku samorządowego zaświadczenia, wykonane w wypełnieniu obowiązku, uzasadnionego w ustawie;
9. wystawione przez zakłady lub zrzeszenia, prawnie w państwie istniejące, a mające za cel wyłącznie działalność dobroczynną lub oświatową, jeśli dotyczą bezpośrednio tej właśnie działalności;
10. wystawione w sprawach, dotyczących obrotu pocztowego i telegraficznego oraz przewozu państwowemi kolejami żelaznemi lub statkami;
11. wystawione przez zakłady szkolne, o ile dotyczą opłat szkolnych (wpisowe);
12. umieszczone na rachunkach i obligach (skryptach dłużnych), jeśli dotyczą należności, wymienionej w rachunku lub obligu;
13. wystawione w obrocie wewnętrznym lub między oddziałami jednego i tego samego przedsiębiorstwa;

14. wydawane przez przedsiębiorstwa, oparte na ustawie o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. oraz przez powiatowe lub gminne kasy oszczędności na przyjęcie lub zwrot wkładu oszczędnościowego, o ile suma wkładu lub jego zwrotu nie przekracza jednorazowo 5.000 Mk.

**Art. 15.** Poświadczenia odbioru podlegają opłacie bez względu na formę, w jakiej je sporządzono i niezależnie od tego, czy nazwisko lub firma wystawcy są położone na poświadczeniu własnoręcznie, czy w sposób mechaniczny.

Listy kupieckie (bankowe i t. p.), zawierające poświadczenie odbioru, podlegają opłacie, o ile nie wystawiono właściwego pokwitowania.

Wpisy do książeczek wkładowych, stwierdzających przyjęcie wkładu (art. 12), uważa się także za poświadczenia odbioru.

**Art. 16.** Do uiszczenia opłaty od poświadczeń odbioru, wystawionych w kraju, obowiązany jest wystawca.

Odbiorca wystawionego w kraju poświadczenia (art. 11, 12), nieostemplowanego lub niedostatecznie ostemplowanego, winien jest przed upływem miesiąca, licząc od dnia następnego po otrzymaniu, zgłosić je pisemnie lub ustnie u najbliższego urzędu skarbowego pierwszej instancji. W razie niezgłoszenia w powyższym terminie odpowiada za uiszczenie opłaty solidarnie z wystawcą.

**Art. 17.** Do uiszczenia opłaty od poświadczenia odbioru, wystawionego zagranicą obowiązani są solidarnie wystawca i odbiorca.

**Art. 18.** Opłaty od poświadczeń odbioru, wystawionych w kraju, należy uiszczać przed doręczeniem ich odbiorcy.

**Art. 19.** Opłaty od poświadczeń odbioru, wystawionych zagranicą, uiszcza się w ciągu miesiąca, licząc od dnia następnego po otrzymaniu.

## CZĘŚĆ III.

## Przepisy wspólne, dotyczące rachunków i poświadczeń odbioru.

**Art. 20.** Opłaty od rachunków i poświadczeń odbioru uiszcza się znaczkami stemplowemi lub gotówką.

Szczegółowe przepisy w tym przedmiocie wyda w drodze rozporządzenia Minister Skarbu.

**Art. 21.** Sumy pieniężne, wyrażone w rachunkach lub poświadczeniach odbioru w walucie zagranicznej, przelicza się na walutę polską w sposób, który oznacza Minister Skarbu.

**Art. 22.** Wartość papierów wartościowych lub innych przedmiotów wartościowych oznacza się celem obliczenia opłaty według wartości sprzedażnej z czasu sporządzenia dokumentu.

Bliższe przepisy w tym względzie wyda Minister Skarbu.

Przepis ten nie dotyczy tranzakcyj, przewidzianych w art. 12.

**Art. 23.** Osoby, obowiązane do uiszczenia opłaty, jak również odpowiedzialne za nią, winne są udzielać władzy skarbowej wszelkich wyjaśnień w sprawie ustalenia wartości przedmiotu i obliczenia opłaty.

Osoby, wymienione w ustępie pierwszym, obowiązane są także zezwolić władzy skarbowej na przejrzenie dokumentów i ksiąg o ile to jest potrzebne do stwierdzenia, czy przepisy niniejszej ustawy są należycie przestrzegane.

**Art. 24.** W razie nieuiszczenia opłaty, lub tylko częściowego jej uiszczenia, albo uiszczenia jej po upływie przepisanego terminu, każda z osób, obowiązanych do uiszczenia, ulega karze pieniężnej równającej się:

1. przy rachunkach i przy poświadczeniach odbioru, określonych w art. 11, 20-krotnemu, zaś
2. przy poświadczeniach, określonych w art. 12, 40-krotnemu iloczynowi kwoty nieuiszczonej lub uiszczonej w sposób inny niż przewiduje ustawa.

Tej samej karze ulegają osoby odpowiedzialne za opłatę, jeśli, otrzymawszy dokument nieostemplowany. lub niedostatecznie ostemplowany, nie zgłoszą go pisemnie lub ustnie w przepisanym terminie u najbliższego urzędu skarbowego pierwszej instancji.

Zastosowanie niniejszego artykułu w przypadkach, w których opłaty nie uiszczono wcale lub uiszczono ją tylko w części, nie uchyla obowiązku uiszczenia opłaty, względnie części, której brakuje.

**Art. 25.** Winni innego rodzaju naruszeń niniejszej ustawy lub przepisów wykonawczych, wydanych na jej podstawie, ulegają grzywnie do wysokości 100.000 Mk.

**Art. 26.** Prawo państwa do żądania opłaty ulega przedawnieniu z upływem lat pięciu, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty.

Prawo żądania kary pieniężnej lub grzywny kończy się po upływie lat pięciu, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zaszło naruszenie przepisu.

Bieg przedawnienia przerywa się przez wszelkie czynności urzędowe, zmierzające do ustalenia wysokości opłaty lub do jej uiszczenia, względnie do nałożenia kary pieniężnej lub grzywny, gdy wiadomość o tych czynnościach doszła w drodze urzędowej do strony interesowanej.

**Art. 27.** Nieuiszczoną opłatę, karę pieniężną lub grzywnę wymierza władza skarbowa i zawiadamia o wymiarze przez nakaz płatniczy lub orzeczenie karne.

Kwoty wymierzone należy zapłacić w ciągu miesiąca od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego lub orzeczenia.

Kwoty nieuiszczone w terminie, ściągnięte będą w drodze przymusowej według przepisów o egzekucji podatków bezpośrednich.

**Art. 28.** Zwrotu niewłaściwie uiszczonej opłaty można żądać w ciągu roku od dnia uiszczenia opłaty.

**Art. 29.** Przeciw nakazowi płatniczemu, orzeczeniu w przedmiocie kary lub grzywny, oraz orzeczeniu odmownemu na prośbę o zwrot opłaty można się odwołać do władzy skarbowej drugiej instancji w ciągu miesiąca od dnia następnego po doręczeniu nakazu lub orzeczenia. Odwołanie to należy wnieść do władzy skarbowej, która wydała nakaz płatniczy lub orzeczenie.

Odwołanie się do władzy drugiej instancji nie wstrzymuje wykonania orzeczenia co do ściągnięcia opłat. Wykonanie orzeczenia karnego wstrzymuje się aż do prawomocnego rozstrzygnięcia odwołania.

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, orzekająca instancja może karę pieniężną zmniejszyć, najwyżej jednak o 3/4 części.

Prawo do dalszego zmniejszenia kary, względnie całkowitego jej umorzenia na prośbę strony interesowanej przysługuje Ministerstwu Skarbu.

**Art. 30.** Ustawa niniejsza obowiązuje w byłych zaborach rosyjskim i austrjackim.

**Art. 31.** Wykonanie niniejszej ustawy należy do Ministra Skarbu.

**Art. 32.** Ustawa niniejsza wchodzi w życie w miesiąc od dnia ogłoszenia i ma zastosowanie do rachunków i poświadczeń odbioru, doręczonych, względnie odebranych, po wejściu w życie ustawy.

Jednocześnie z wejściem ustawy niniejszej w życie przestają obowiązywać wszelkie dotychczasowe przepisy w przedmiocie opłat (należytości) stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru, zawarte w rosyjskiej ustawie o opłatach (Zb. Pr. ces. ros. t. V wyd. 1903 r.), w rozporządzeniu z dnia 19 lipca 1916 r. (Dz. Rozp. dla G. G. warszawskiego Nr. 40 poz. 126), w austr. ustawie z dnia 9 lutego 1850 r. (Austr. Dz. P. Nr. 50) i później wydanych austrjackich ustawach i rozporządzeniach, oraz w ustawie z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. Nr. 73 poz. 498) o podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Z tą chwilą tracą również moc obowiązującą uwolnienia i ulgi w przedmiocie opłat stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru, zawarte bądź w cytowanych ustawach, bądź w specjalnych ustawach lub rozporządzeniach zarówno rosyjskich jak i austrjackich, natomiast uwolnienia i ulgi, przewidziane w ustawach Rzeczypospolitej Polskiej pozostają w mocy.

| Marszałek: | Prezydent Ministrów: | Minister Skarbu: |
|---|---|---|
| *Trąmpczyński* | *A. Ponikowski* | *Michalski* |

## Wiadomości osobiste.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianowało:

Antoniego Marcinkowskiego, profesora państwowej Szkoły przemysłowej męskiej w Krakowie, wizytatorem okręgowym szkół w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego;

dr. Marka Piekarskiego, profesora gimnazjum im. Żółkiewskiego we Lwowie, wizytatorem szkół w okręgu wołyńskim;

dr. Marjana Westwalewicza b. profesora szkoły realnej we Lwowie, nauczycielem gimnazjum I we Lwowie;

Franciszkę Arnoldową, nauczycielkę szkoły ćwiczeń bez oznaczonego miejsca służbowego, nauczycielką szkoły ćwiczeń w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem we Lwowie.

Przeniosło Stanisława Matzkego profesora gimnazjum VIII we Lwowie do gimnazjum III we Lwowie; ks. Jana Wojewodzica profesora gimnazjum w Nowym Targu do gimnazjum w Żywcu.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało Karolinie Mężykównie, nauczycielce kierującej szkoły powszechnej żeńskiej im. św. Kingi w Jarosławiu, w uznaniu jej wieloletniej chlubnej pracy nauczycielskiej tytuł dyrektorki.

Kuratorjum O. S. L. ustanowiło po myśli § 8 Pragmatyki służbowej nauczycielami: Karola Kaczkowskiego w gimnazjum II w Stanisławowie, Jana Byrę w gimnazjum w Złoczowie.

Przeniosło: Zygmunta Stadnickiego nauczyciela 7-klasowej szkoły powszechnej w Kamionce str. do szkoły męskiej im. Brodzińskiego w Tarnowie.

Zmarli:

Jan Łeszega inspektor szkolny dla powiatu lwowskiego zamiejskiego, zmarł dnia 22 stycznia b. r. w 64. roku życia a w 43. roku służby;

Janina Czernowa stała nauczycielka 7-klasowej szkoły żeńskiej w Przeworsku, zmarła dnia 17 grudnia 1921 w 39. roku życia a w 18. roku służby;

Leon Druk tymczasowy nauczyciel 2-klasowej szkoły w Białobożnicy w powiecie czortkowskim, zmarł dnia 21 października 1921 w 30. roku życia a w 11. roku służby;

Marja Jeziorańska stała nauczycielka 7-klasowej szkoły żeńskiej w Mościskach, zmarła dnia 30 grudnia 1921 w 52. roku życia a w 33. roku służby;

Stanisław Kałaczyński stały nauczyciel szkoły 1-klasowej w Bystrzycy w powiecie drohobyckim, zmarł dnia 12 stycznia bież. roku w 32. roku życia a w 12. roku służby;

Michał Koczorowski stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Mikołajowie w powiecie bobreckim, zmarł dnia 13 grudnia 1921 w 59. roku życia a w 40. roku służby;

Marja Komaryńska stała nauczycielka 2-klasowej szkoły w Opryszowcacq w powiecie stanisławowskim, zmarła dnia 9 grudnia 1921 w 29. roku życia a w 9. roku służby;

Jan Kuiłowski stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Tarnawce w powiecie skolskim, zmarł dnia 30 grudnia 1921 w 69. roku życia a w 41. roku służby;

Ewa Nimczanowska stała nauczycielka 1-klasowej szkoły w Krywem w powiecie turczańskim, zmarła dnia 7 grudnia 1921 w 32. roku życia a w 11. roku służby;

Teofila Starykowa nauczycielka w Podwołoczyskach w powiecie skałackim, zmarła dnia 5 stycznia 1922;

Leontyna Wilecka stała nauczycielka 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Konarskiego w Przemyślu, zmarła dnia 8 grudnia 1921 w 54. roku życia a w 30. roku służby.

---

Nadzór pedagogiczny nad szkołami powszechnemi i seminarjami nauczycielskiemi obejmują wizytatorowie:

**1. W. O. S. Kazimierz Bruchnalski:**

Lwów, miasto.

**2. W. O. S. Bronisław Gebert:**

Powiaty: Bóbrka, Drohobycz, Gródek, Kamionka str., Lwów powiat, Podhajce, Przemyślany, Rohatyn.

Seminarja nauczycielskie: *a*) państwowe: męskie i żeńskie we Lwowie, *b*) prywatne: żeńskie Zofji Strzałkowskiej i Anny Rychnowskiej we Lwowie i żeńskie w Drohobyczu.

**3. W. O. S. Edward Horwath:**

Powiaty: Cieszanów, Dobromil, Jarosław, Krosno, Lisko, Mościska, Przemyśl, Rawa ruska, Sanok.

Seminarja nauczycielskie: *a*) państwowe: męskie w Krośnie i żeńskie w Przemyślu, *b*) prywatne: żeńskie w Jarosławiu, Krośnie i w Przemyślu.

**4. W. O. S. Jan Matijów:**

Powiaty: Dolina, Horodenka, Kałusz, Kosów, Nadwórna, Peczeniżyn, Śniatyn, Tłumacz.

Seminarja nauczycielskie: *a*) państwowe kursa seminarjalne koedukacyjne z ruskim językiem wykładowym we Lwowie i państwowy Kurs seminarjalny z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu, *b*) prywatne seminarja nauczycielskie z ruskim językiem wykładowym w Jaworowie, Kołomyi i Stanisławowie:

**5. W. O. S. Mieczysław Piątkowski:**

Powiaty: Brody, Brzeżany, Nisko, Sambor, Stary Sambor, Tarnopol, Złoczów.

Seminarja nauczycielskie: *a*) państwowe męskie w Rudniku n. S., w Samborze i Tarnopolu, państwowe żeńskie w Brzeżanach, *b*) prywatne żeńskie w Brodach, Samborze, Tarnopolu, Złoczowie, oraz wszystkie Kursa nauczycielskie.

**6. W. O. S. Tadeusz Witwicki:**

Powiaty: Brzozów, Kolbuszowa, Łańcut, Przeworsk, Rudki, Rzeszów, Strzyżów, Tarnobrzeg, Zborów.

Seminarja nauczycielskie: *a*) państwowe męskie w Rzeszowie, *b*) prywatne żeńskie w Łańcucie, Rzeszowie i Tarnobrzegu.

**7. W. O. S. Mieczysław Wojkowski:**

Powiaty: Bohorodczany, Czortków, Jaworów, Kołomyja, Skole, Stanisławów, Stryj, Trembowla, Żydaczów.

Seminarja nauczycielskie: *a*) państwowe męskie w Czortkowie i Stanisławowie, państwowe żeńskie w Jaworowie, Kołomyi i Stanisławowie, *b*) prywatne żeńskie w Czortkowie, Stryju i Trembowli.

**8. Insp. Mieczysław Żukowski:**

Powiaty: Borszczów, Buczacz, Husiatyn, Radziechów, Skałat, Sokal, Turka, Zaleszczyki, Zbaraż, Żółkiew.

Seminarja nauczycielskie: *a*) państwowe męskie w Sokalu i Zaleszczykach, *b*) prywatne żeńskie w Buczaczu i Sokalu.

---

## Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 11 stycznia b. r. l. 540/II zezwoliło, by gimnazjum IX w Krakowie nosiło nazwę: „Gimnazjum państwowe im. J. Hoene-Wrońskiego w Krakowie“ a reskryptem z dnia 29 grudnia 1921 l. 27282/II, by I gimnazjum państwowe z językiem wykładowym polskim w Stanisławowie nosiło nazwę: „I gimnazjum państwowe im. Mieczysława Romanowskiego w Stanisławowie“.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 27 stycznia b. r. l. 1905/I kreowało z dniem 1 stycznia 1922 państwowe seminarja nauczycielskie żeńskie w Kołomyi i w Stanisławowie. Wobec tego prywatne seminarjum nauczycielskie żeńskie im. św. Bronisławy w Kołomyi i prywatne seminarjum nauczycielskie żeńskie w Stanisławowie przeszły z dniem 1 stycznia 1922 na etat państwowy.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 7 stycznia 1922 l 38887/I 2-klasowej i 7-klasowej prywatnej szkole powszechnej przy klasztorze Sióstr Najśw. Serca Jezusowego w Zbylitowskiej Górze w powiecie tarnowskim za rok szkolny 1920/21 z ograniczeniem tego prawa do młodzieży szkolnej własnego zakładu;

reskryptem z dnia 7 stycznia b. r. l. 35456/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu P. P. Bazyljanek w Jaworowie na rok szkolny 1921/22.

---

## Książki szkolne.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 15 grudnia 1921 l. 35518/I zaliczyło Wypisy polskie A. Mikulskiego i dr. Marjana Reitera, część I w poczet książek używanych w seminarjach nauczycielskich w Małopolsce.

---

# Konkursa.

L. 3033/V.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia czterech posad nauczycielskich w państwowej Szkole przemysłowej w Krakowie, a mianowicie:

a) posady kierownika oddziału mechaniczno-technicznego,
b) posady dla budowy maszyn (elementy maszyn, wyciągi, encyklopedja maszyn),
c) posady dla przedmiotów inżynierskich t. j. mechaniki budowlanej, budowy dróg i mostów konstrukcji żelaznej i żelbetowych,
d) posady dla matematyki.

O nadanie posady wymienionych pod a) i b) ubiegać się mogą inżynierowie budowy maszyn; o posadę wymienioną pod c) inżynierowie budowy dróg i mostów, pod d) inżynierowie budowy maszyn lub architekci.

Od kandydatów wymaga się dłuższej praktyki zawodowej.

Do tych posad przywiązane są pobory przewidziane w ustawie o uposażeniu nauczycieli państwowych szkół średnich i zawodowych z dnia 13 lipca 1920, ogłoszonej w Nr. 65 (Dz. U. Rzp. P.) z dnia 31 lipca 1920 poz. 433 oraz 435.

Podania ostemplowane, wystosowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, zaopatrzone w krótki opis życia, świadectwa odbytych studjów i praktyki zawodowej należy wnosić do 10 marca b. r. do Dyrekcji państwowej Szkoły przemysłowej w Krakowie.

Pożądane jest wskazanie osób mogących złożyć referencje.

We Lwowie dnia 20 stycznia 1922.

---

L. 134/V.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza konkurs na posadę sekretarza państwowej Szkoły przemysłowej w Krakowie w IX stopniu służbowym.

O posadę tę ubiegać się mogą kandydaci, którzy wykażą się wyższemi studjami i znajomością rachunkowości. Nadto mają kandydaci udowodnić, że są obywatelami Państwa polskiego i że nie przekroczyli 40 roku życia.

Podania należycie ostemplowane i zaopatrzone w świadectwa z odbytych studjów, świadectwo zdrowia i krótki opis życia, należy wnieść do Kuratorjum przez Dyrekcję państwowej Szkoły przemysłowej w Krakowie najpóźniej do dnia 28 lutego 1922.

We Lwowie dnia 17 stycznia 1922.

---

L. 382

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Pomorskiego ogłasza konkurs na posadę dyrektora państwowego gimnazjum humanistycznego w Świeciu. Do tego stanowiska przywiązane są pobory przewidziane w ustawie o uposażeniu nauczycieli i dyrektorów państwowych szkół średnich z dnia 13 lipca 1920.

Podania skierowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, należycie udokumentowane dowodami pełnych kwalifikacyj zawodowych i praktyki nauczycielskiej, wraz z opisem życia, przebiegu studjów i praktyki, należy złożyć w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Pomorskiego w Toruniu w terminie do 25 lutego 1922.

Toruń dnia 13 stycznia 1922.

---

L. 23497/IV.

Celem nadania posady sługi szkolnego w państwowem gimnazjum w Żółkwi, ogłasza Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego niniejszem konkurs z terminem wnoszenia podań do dnia 15 marca 1922.

Posada ta nadana będzie na razie prowizorycznie z tem, że po roku zadowalającej służby nastąpi stabilizacja.

Do tej posady przywiązane są pobory służbowe po myśl ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 65, poz. 429. Z posadą tą są połączone wszelkie obowiązki sługi szkolnego, a więc należyta obsługa sal szkolnych kancelarji dyrektora, sali konferencyjnej, gabinetu, utrzymywanie porządku i czystości wewnątrz i zewnątrz budynku szkolnego tudzież wszelkie czynności zwykłego stróża domowego, jak noszenie materjału opałowego, palenie w piecach, zamiatanie śniegu i t. p.

Ubiegający się o tę posadę mają wykazać:

1. znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, udowodnioną przedłożonem świadectwem ukończonych przynajmniej dwóch klas szkoły powszechnej i własnoręczną próbą pisma;

2. uzdolnienie fizyczne do pełnienia obowiązków sługi szkolnego, wykazane świadectwem lekarza urzędowego;

3. nieprzekroczony 45 rok życia, co udowodnić należy metryką urodzenia.

Nadto należy przedłożyć:

1. świadectwo moralności i prawomyślności politycznej;

2. świadectwa dotychczasowego zatrudnienia;

3. dokumenta wojskowe (o ile petent służbę wojskową pełnił).

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenta należy wnieść w oznaczonym terminie do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego na ręce Dyrekcji państwowego gimnazjum w Żółkwi, a jeżeli ubiegający się pozostaje w służbie publicznej za pośrednictwem przełożonej władzy, której opinja służbowa powinna być dołączona, również na ręce wspomnianej Dyrekcji.

Przy nadaniu tej posady będą mieć pierwszeństwo wysłużeni podoficerowie, posiadający wymaganą wyżej kwalifikację i zaopatrzeni w przepisany certyfikat.

We Lwowie dnia 9 stycznia 1922.

---

L. 1764.

Rada szkolna powiatowa w Radziechowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

Na posadę nauczyciela religji rzym. kat. w 7-klasowej szkole męskiej z obowiązkiem nauczania w 6-klasowej szkole żeńskiej w Radziechowie.

Na posadę nauczyciela religji izraelickiej w 7-klasowej szkole męskiej z obowiązkiem nauczania w 6 klasowej szkole żeńskiej w Radziechowie.

Na posady nauczycieli 7-klasowej szkoły męskiej w Radziechowie; wymagany egzamin wydziałowy z grupy II i III.

Na posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Stojanowie. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatom posiadającym egzamin wydziałowy.

Podania udokumentowane i ostemplowane z dołączeniem tabeli kwalifikacyjnej wnosić należy za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Radziechowie w terminie do końca marca 1922.

Radziechów dnia 15 stycznia 1922.

---

L. 103.

Rada szkolna powiatowa w Kolbuszowej ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela (ki) kierującego (cej) 5-klasowej szkoły żeńskiej z planem 6-klasowej szkoły w Kolbuszowej.

Pierwszeństwo zastrzega się kandydatom (tkom) z egzaminem wydziałowym z grupy II lub III.

Podania należycie udokumentowane będą przyjmowane przez Radę szkolną powiatową po koniec marca 1922.

Kolbuszowa dnia 15 stycznia 1922.

---

L. 32.

Rada szkolna powiatowa w Skolem ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich przy 1-klasowych szkołach powszechnych 1) w Tarnawce, 2) Smorzu, 3) Felizienthalu.

W szkołach Taruawce i Smorzu jest język wykładowy ruski, w Felizienthalu niemiecki.

Podania udokumentowane wnosić należy za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Skolem w terminie do końca marca 1922.

Skole dnia 9 stycznia 1922.

---

L. 300.

Rada szkolna powiatowa w Drohobyczu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczycielki kierującej 6-klasowej szkoły żeńskiej w Borysławiu z językiem wykładowym polskim. Od kompetentek wymaga się egzaminu wydziałowego z którejkolwiek grupy.

Podania udokumentowane i w tabelę kwalifikacyjną zaopatrzone należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej powiatowej w Drohobyczu do końca marca 1922.

Drohobycz dnia 28 grudnia 1921.

---

L. 149.

W szkole 7-klasowej powszechnej męskiej w Stryju jest zaraz do objęcia posady nauczyciela z egzaminem wydziałowym z grupy I.

Podania należy wnosić w drodze służbowej do Rady szkolnej powiatowej w Stryju.

Stryj dnia 28 grudnia 1921.

---

## Wezwania.

L. 520.

Rada szkolna miejska we Lwowie wzywa nauczycieli, którzy służyli w wojsku, a których adresy nie są znane, mianowicie:

Leona Adamowicza, Tadeusza Deschu, Zygmunta Gralewskiego, Czesława Hopfena, Stanisława Kalinkę, Marjana Kuźniara, Marjana Loteczkę, Piotra Marksa, Władysława Matuszkiewicza, Stanisława Noworolskiego, Bronisława Piwkę, Bronisława Rafińskiego, Władysława Reinbergera, Kazimierza Rogosza, Kazimierza Skulskiego, Bolesława Słoniowskiego, Władysława Sokołowskiego, Tadeusza Sokulskiego, Franciszka Stinzinga, Jana Szula, Juljusza Völpla, Leopolda Werbera, Stanisława Wojnarowicza, Jana Wysockiego aby o ile zostali zwolnieni ze służby wojskowej bezzwłocznie zgłosili się w Radzie szkolnej miejskiej celem objęcia obowiązków nauczycielskich, względnie aby najpóźniej do końca marca 1922 postarali się o uwolnienie ze służby wojskowej po myśli rozkazu Ministerstwa S. W. L. 3123, 1160/I i po zwolnieniu natychmiast zgłosili się w Radzie szkolnej, w przeciwnym razie będą po upływie wyznaczonego terminu uważani za dobrowolnie zrzekających się swych posad.

We Lwowie dnia 24 stycznia 1922.

---

L. 2438.

Rada szkolna powiatowa w Bohorodczanach wzywa następujących nauczycieli służących dotąd w wojsku, których adresy nie są znane, a mianowicie.

1. Franciszka Sobolewskiego, 2. Marjana Poczatkę, 3. Władysława Terleckiego, aby najpóźniej do 31 marca b. r. postarali się o zwolnienie ze służby wojskowej po myśli rozkazu M. S. Wojskowych Oddział I Szt. S. P. i H; L. 3123/1160/20/I i zgłosili się do objęcia obowiązków służbowych, względnie donieśli o zachodzących przeszkodach, w przeciwnym razie uważać się ich będzie jako dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

Bohorodczany dnia 4 stycznia 1922.

---

L. 184.

Rada szkolna powiatowa w Zaleszczykach wzywa następujących nauczycieli służących dotąd w wojsku, których adresy nie są znane a mianowicie:

1. Antoniego Dulębę, 2. Artura Hohenbergera, 3. Wojciecha Kotza, 4. Michała Piwoszczuka, 5. Leopolda Semkowicza, 6. Adolfa Skopowskiego, 7. Juljana

Tymczuka, aby najpóźniej do 31 marca b. r. postarali się o zwolnienie ze służby wojskowej po myśli rozkazu M. S. Wojskowych Oddział I. Szt. S. P. i H. L. L. 3123 i 1160/20/I i zgłosili się do objęcia obowiązków nauczycielskich, względnie donieśli o zachodzących przeszkodach, w przeciwnym razie uważać się ich będzie za dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

Zaleszczyki dnia 16 stycznia 1922.

---

L. 164.

Rada szkolna powiatowa w Rawie ruskiej wzywa niniejszem byłego kierownika szkoły w Dziewięcierzu Zygmunta Oleksina, ażeby do dnia 28 lutego b. r. zgłosił się osobiście w biurze Rady szkolnej, względnie podał swój dokładny adres, w przeciwnym razie zastanowi się dalsze dochodzenie rehabilitacyjne, uważając go za dobrowolnie rezygnującego z zawodu nauczycielskiego.

Rawa, dnia 27 stycznia 1922.

---

## Ogłoszenia.

Ministerstwo W. R. i O. P. okólnikiem z dnia 14 grudnia 1921 l. 31830/I zwróciło uwagę na ogłoszone w Monitorze Polskim Nr. 170 z dnia 29 lipca 1921 rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 8 czerwca 1921 o organizacji służby hydrograficznej.

Według § 6 przytoczonego rozporządzenia nauczyciele szkół powszechnych mogą być używani do pełnienia spostrzeżeń ombrometrycznych i wodowskazowych za wiedzą i zgodą swej władzy przełożonej.

Uznając potrzebę i doniosłość prowadzenia wzmiankowanych spostrzeżeń, Ministerstwo upoważnia Inspektorów szkolnych do udzielania nauczycielom szkół powszechnych zezwolenia na prowadzenie spostrzeżeń wodowskazowych ewentualnie także ombrometrycznych, w każdym wypadku na wniosek Urzędu podległego Ministerstwu Robót Publicznych.

Udział personalu nauczycielskiego w obserwacjach hydrograficznych ma szczególną wagę tam, gdzie wyszukanie obserwatorów o odpowiednim poziomie umysłowym nastręcza na większe trudności, nieraz udaremniając wogóle założenie ważnych hydrograficznie i bardzo potrzebnych stacyj obserwacyjnych.

---

L. 209.

Rada szkolna powiatowa w Dolinie unieważnia niniejszem legitymację kolejową wystawioną na nazwisko Marji Grosserowej, nauczycielki szkoły w Turzy Małej Nr. 154 z daty 21 lipca 1921 a prolongowanej pod l. 5599.

Legitymację tę skradzono właścicielce w czasie podróży wraz z torebką ręczną.

Dolina dnia 22 stycznia 1922.

Wskutek polecenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oznajmia się, że Antoni Łanowy, były inspektor szkolny w Kowlu i Helena Majewska była nauczycielka w Sosnowcu złożeni zostali z urzędu z pozbawieniem prawa zajmowania jakichkolwiek stanowisk w szkolnictwie; gdyby więc pełnili już gdziekolwiek służbę nauczycielską, należy zwolnić ich z posady i zawiadomić o tem Kuratorjum.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 27 stycznia 1922.

---

L. 44271/I.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 9 grudnia 1921 L. 32442/I oznajmiło, że zasiłki jednorazowe liczą się także do „poborów“, wobec czego nauczycielom suspendowanym należy wypłacać tę część zasiłków, jaka im przy suspensji z innych poborów przyznana została.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 16 stycznia 1922.

---

L. 99/I.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 grudnia 1921 l. 36159/I poleca się Dyrekcjom szkół średnich, zawodowych i seminarjów nauczycielskich męskich, by zawiadamiały niezwłocznie właściwe Powiatowe Komendy Uzupełnień o każdym wypadku opuszczenia szkoły przez ucznia korzystającego z odroczenia służby wojskowej na mocy art. 64. Tym. ust. o powszechn. ob sł. wojsk. Zawiadamianie takie jest niezbędne ponieważ zachodzą wypadki, że b. uczniowie po wystąpieniu z zakładu przed jego ukończeniem korzystają w dalszym ciągu z odroczeń.

Z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie dnia 17 stycznia 1922.

---

L. 2801/I.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 2 stycznia 1922 l. 38.330/I oznajmiło w myśl orzeczenia Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego, że rewizja rozstrzygniętych spraw dyscyplinarnych jest niedopuszczalna.

Wobec tego nie należy prośb o rewizję wyroków wydanych przez Urzęda Dyscyplinarne przedkładać Kuratorjum.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie, dnia 28 stycznia 1922.

---

L. 45580/I.

Karol Nowosielski nauczyciel szkoły powszechnej w Marcyporębie w powiecie wadowickim opuścił samowolnie posadę, poleca się przeto Radom szkolnym powiatowym aby nie przyjmowały go do służby bez uprzedniego zezwolenia Kuratorjum.

Z Kuratorjum O. S. K.

We Lwowie dnia 7 stycznia 1922.

---

L. 42618 I.

Zofja Czarnikówna nauczycielka szkoły powszechnej w Myślachowicach w powiecie chrzanowskim opuściła samowolnie posadę, wskutek tego poleca się Radom szkolnym powiatowym aby nie przyjmowały jej do służby bez uprzedniego zezwolenia Kuratorjum.

Z Kuratorjum O. S. K.

We Lwowie dnia 4 stycznia 1922.

---

Egzamina kwalifikacyjne dla nauczycieli szkół powszechnych rozpoczną się przed Komisjami egzaminacyjnemi:

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| W Brzeżanach | 2 marca, | termin | wnoszenia | podań | do 19 | lutego; |
| w Jarosławiu | 13 marca | „ | „ | „ | do 28 | „ |
| w Krośnie | 27 lutego | „ | „ | „ | do 20 | „ |
| w Samborze | 16 lutego | „ | „ | „ | do 10 | „ |
| w Sokalu | 20 lutego | „ | „ | „ | do 11 | „ |
| w Stanisławowie | 20 lutego | „ | „ | „ | do 11 | „ |
| w Tarnopolu | 2 marca | „ | „ | „ | do 20 | „ |
| w Złoczowie | 6 marca | „ | „ | „ | do 24 | lutego. |

---

Dyrekcja państwowej Szkoły zawodowej żeńskiej we Lwowie dla informacji osób interesowanych wyjaśnia, że szkoła ta jest średnim zakładem naukowym żeńskim a warunkiem przyjęcia do niej jest ukończenie 14 roku życia i conajmniej 3 klas wydziałowych lub równorzędnych.

Nauka na Oddziale handlowym trwa 2 lata, na Oddziale przemysłowym krawieczyźnie i bieliźniarstwie 3 lata, na modniarstwie 2 lata. Celem szkoły jest wykształcenie kandydatek na samoistne kierowniczki zakładów przemysłowych i handlowych. W Oddziałach przemysłowych odbywa się nauka zawodowa przed południem w pracowniach, popołudnia zaś przeznaczone są na lekcje przedmiotów teoretycznych.

Wobec tego mylne byłoby mniemanie, że uczenice mogą się równocześnie poświęcać innemu zajęciu, lub że mogą się wykształcić w ciągu kilku miesięcy.

Ukończenie szkoły nie daje jeszcze uprawnień przemysłowych.

W przyszłości ma powstać przy obecnej szkole średniej niższa szkoła zawodowa z podobnemi oddziałami i 2 letnią nauką, do której wystarczą 4 klasy szkoły powszechnej (ludowej). Celem szkoły będzie wykształcenie zdolnych robotnic. Prócz tego będą przy szkole urządzane kursy specjalne, o których otwarciu Dyrekcja zawiadomi krótką notatką w dziennikach, a szczegółowe wyjaśnienia poda na tablicy ogłoszeń w korytarzu szkoły lub udzieli ich ustnie. Szkoła gospodarstwa domowego, która ma być uruchomiona będzie typu średniej szkoły zawodowej. Ewentualne krótkoterminowe kursy gospodarcze będą osobno ogłoszone. Szkoła mieści się we Lwowie przy ulicy Jabłonowskich 1.

O ile chodzi o koszta nauki, to są one nieznaczne ponieważ szkoła jest państwową, a opłaty szkolne ustanowione przez Ministerstwo W. R. i O. P. są minimalne.

Uczenice obowiązane są przynosić ze sobą przybory do nauki teoretycznej i materjały do nauki praktycznej. Oprócz tego chcąc korzystać z maszyn do szycia lub innych kosztownych urządzeń szkoły składają kaucję zwrotną, na razie w wysokości 1.500 Mk.

Osobom, które pragną umieścić zamiejscowe dziewczęta w internacie nie będzie obojętną wiadomość, że przy szkole niema bursy a o przyjęcie do jednego z internatów trzeba się starać osobno.

---

# Instytut praktycznej psychologji.

W Polsce powstał pierwszy „Instytut Praktycznej Psychologji“ urządzony na wzór zagraniczny, a mający na celu zwiększenie sprawności jakoteż wydatności pracy, oraz zastosowanie psychotechniki w przemyśle i handlu. Do sfinansowania Instytutu w znacznej mierze przyczynił się Polski Bank Handlowy. Kierownikiem Instytutu jest Dr. Kazimierz Radwan Prągłowski. Do zarządu należy Dyrektor Banku p. Piotr Zawadowicz. Prezesem Rady Nadzorczej jest Dyrektor Banku p. Antoni Doerman. Do Komisji naukowej należą prof. uniw. Dr. med. Paweł Gantkowski, prof. uniw. Dr. fil. Stefan Błachowski, prof. uniw. Dr. fil. Florjan Znaniecki i p. Nicefor Perzyński, Naczelnik Wydziału Oświaty Pozaszkolnej.

Siedzibą Instytutu jest Poznań, plac Wolności 8.

---

**Kuratorjum O. S. L. poleca Inspektoratom szkolnym powiatowym, aby bezzwłocznie nadesłały wypełnione formularze statystyczne (okólnik z dnia 20 grudnia 1921 L. 1553/pr.) potrzebnych celem ustalenia etatów.**

---

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.